

L'ajudant de direcció Joan Tomàs Martínez, el director Joan Fullana i les actrius Laura López i Cinta Moreno.

Les "idees" de Noguera es traslladen al paper

MADRID Les "idees" de Miguel Noguera no només resulten efectives en els seus peculiars monòlegs, sinó que també es poden traslladar al paper, com passa en el seu llibre *Ultraviolença* (Blakie Books), un compendi d'ocurrències gracioses d'aquest artista que nasqué a les Canàries l'any 1979 i que es crià a Mallorca dels 3 als 17 anys.

L'obra recull diferents situacions de la vida diària, esdeveniments que Noguera, que en l'actualitat resideix a Barcelona, interpreta amb frescor i originalitat. "Respon a una determinada manera de mirar les coses, molt singular, basada en el detall o l'accident", apunta l'autor. Una vegada que apareixen les idees, no passen per cap procés de maduració, sinó que queden reflectides en el paper de manera intacta. Amb tot, Noguera assegura que el seu estil narratiu no és tan inusual com pot parèixer. "Hi ha molta gent que practica aquest tipus d'humor. Iròniques, obscures o directament escatològiques, les "idees" de Noguera cerquen la sorpresa del lector. Les reflexions s'expressen en la seva majoria amb un llenguatge escrit, encara que la narrativa gràfica també hi té la seva quota de protagonisme. • Efe

Cants femenins

La companyia Corcada Teatre estrena al Lliure de Barcelona el muntatge *Dues dones que canten*, una proposta que fa part del programa Assaigs per a joves creadors

Text i foto: **C. Domènec**

BARCELONA La companyia mallorquina Corcada Teatre ha estrenat al Lliure de Barcelona el muntatge *Dues dones que canten*, que hi serà representat per segona i darrera vegada aquest divendres. Dirigida per Joan Fullana, membre fundador del grup, l'obra forma part del programa Assaigs oberts del remodelat teatre del barri de Gràcia.

"És una fórmula que pretén donar sortida a joves que han acabat els estudis a l'Institut del Teatre de Barcelona", comentà Fullana, qui explicà que "el Lliure et proposa representar un espectacle nou a partir de l'escenografia d'un dels seus muntatges".

Corcada partí de *Dues dones que ballen*, de Josep Maria Benet i Jornet, que dirigeix Xavier Albertí fins al 24 d'abril. Durant el període de funcions dels dos espectacles implicats en el projecte, ambdós muntatges coincideixen amb el temps i amb la mateixa escenografia. "Els condicionants per crear el

text són diferents a qualsevol cosa que jo havia fet anteriorment i puc assegurar que això és el més difícil que he fet mai", assegurà l'autor.

"Investigarem i arribarem a la conclusió que el tema central de Benet i Jornet que més ens interessava era el crepuscle d'una forma de vida que, amb l'arribada de la contemporaneïtat, s'escota i perd vigència", indicà Fullana. El director apuntà també que "és una obra de record, en el sentit de Blai Bonet de tornar a fer passar les coses pel cor, i també en la manera anglesa d'enregistrar, tapant inevitablement una altra realitat

"Parla de la forma de vida de les nostres padrines, amb una gran importància de la terra i la tradició, connectada a la família"

Un cor, dirigit per Joana Gomila, autora dels arranjaments, s'encarregarà d'oferir "un cant apocalíptic final" a l'espectacle

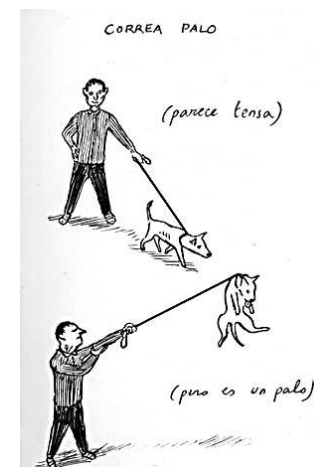
que s'esvaeix". A més, afegí que "parla de la forma de vida de les nostres padrines, amb una gran importància de la terra i la tradició, connectada a la família i a la tribu, amb una vida més lenta i senzilla, un estil 1.0 en comptes de 2.0".

Les actrius Laura López i Cinta Moreno hi actuen i canten. "Representen la frontera entre el record i la postmodernitat perquè, després d'elles, la seva forma de vida serà ja únicament un record", avançà Fullana. La ràdio és un factor important de *Dues dones que canten*. "Quan aquesta entra a

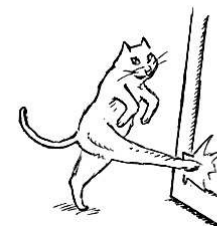
les cases, silencia i mediatitza la gent i acaba arraconant les seves pròpies cançons i les substitueix per unes altres", afirmà el director, que té l'ajuda en la direcció i en la dramaturgia de Joan Tomàs Martínez.

Fullana recordà que "el muntatge se serví d'una entrevista de l'artista Tonina Matamalas a una dona de Petra, en la qual explica que, en el moment d'anar deixant les feines del camp i entrar a treballar a la casa, la ràdio prengué la paraula i ella deixà de cantar". El mallorquí assumí que "és un procés de totes les cultures occidentals, on la música deixà de tenir un sentit pràctic i passà a ser un entreteniment, proporcionant una sèrie de pautes morals i socials".

Un cor, dirigit per Joana Gomila, autora dels arranjaments, s'encarrega d'oferir "un cant apocalíptic final", digué Fullana, qui ha disposat de la col·laboració musical de Gori Matas i el vestuari de Xesca Salvà i Joana Martí. •

Un gato dándole patadas a una puerta

Alguns dibuixos de Noguera.